

Шарко В. – ст. 1-го курсу, гр.ПТБДвн-11

Науковий керівник – к.пед.н, доцент Зарішняк І.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Україна знову увійшла у той час, коли тема про патріотизм є однією з найактуальніших тем для дискусій та обговорень. Заглядаючи у минуле, можна спостерігати, як ставлення українців до своєї держави значно змінювалося протягом останніх років. Хто б міг подумати, що у 2017 році ходити у вишиванці по місту стане звичайним явищем, а співати українські народні пісні стане модно серед сучасної молоді. Думки українців розділилися через різноманітний вплив на людей. Одна частина українського населення хоче залишитися жити в Україні, прагне змінити політичну та економічну ситуацію своєї держави, в той час як друга його частина певнена, що Україна не придатна для розвитку та проживання, і хоче якомога швидше залишити країну у пошуках кращої долі для себе та своїх рідних.

Ми обрали цю тему для того, щоб дізнатися наскільки наша молодь патріотична і небайдужа до сучасної політичної та економічної ситуації в Україні.

Спираючись на власні дослідження та на дослідження науковців протягом 2011-2014 років, ми можемо зробити висновки щодо громадянської позиції студентів-першокурсників ВННІЕ ТНЕУ. Більшість опитаних нами студентів бажають проживати в Україні за умов економічної стабільності.

Проаналізуємо зміни у ставленні студентів до проживання в Україні впродовж 2013-2017 рр. (рис. 1).

Динаміка ставлення студентів-першокурсників до України як країни постійного проживання

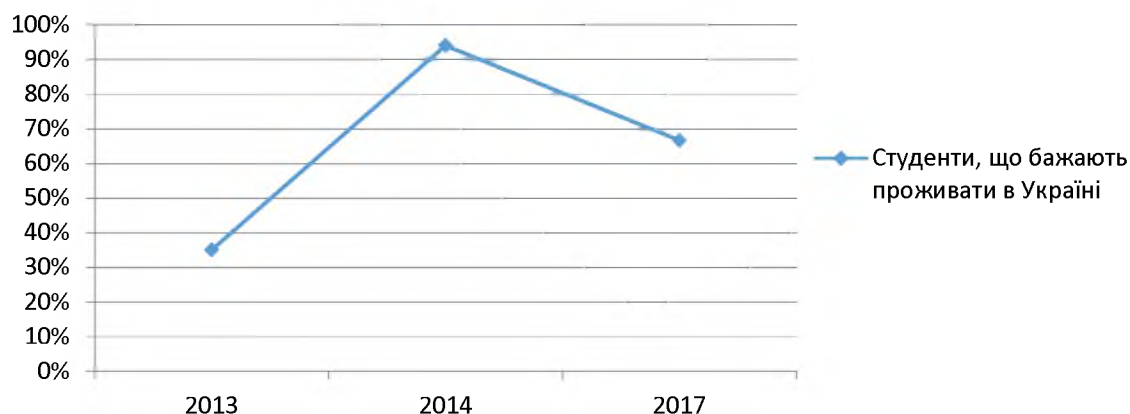

Рис. 1. Динаміка ставлення студентів-першокурсників до України як країни постійного місця проживання.

За даними нашого дослідження 100% опитуваних вважають себе українцями. Проте, результати анкетування свідчать, що не всі студенти бажають проживати на території України: 1) 33,3% загальної кількості опитуваних бажають проживати за кордоном, зокрема, у країнах Європейського союзу та США; 2) 33,3% студентів готові виїхати з України назавжди; 3) решта 66,6% готові залишити країну задля кращого заробітку, але з подальшим поверненням на Батьківщину. Як бачимо, найбільше респондентів вказали Україну як бажану країну для проживання у 2014 році. Збільшення кількості патріотично налаштованих студентів дослідники пов'язують насамперед із Революцією Гідності. Після подій на Майдані у молоді з'явилася надія на позитивні зміни у країні. Але більшість негативних економічних та політичних факторів залишаються не подоланими й досі. Цим і можна пояснити підвищення міграційних настроїв студентів. В Україні залишається низька заробітна плата, високий рівень

безробіття серед молоді, труднощі працевлаштування за спеціальністю після закінчення ВНЗ, корупція тощо. Все це призводить до зневіри молоді у майбутньому України як держави.

Незважаючи на еміграційні процеси та незадоволення рівнем життя в Україні в останні роки, можна помітити позитивні зрушення стосовно виховання мовної та культурної свідомості молоді. В період з 2011 по 2014 рр. наші студенти стали більше цікавитися українськими традиціями, зріс інтерес до історії свого народу, молодь охоче брала участь у різних заходах на українську тематику [1, с. 169].

Студенти покладають відповідальність за майбутнє України на владу, ігноруючи або не розуміючи вагу власної громадянської позиції у суспільних процесах. Це свідчить про недосконалість ґрунтовних знань із політології. Порівняльний аналіз питань щодо майбутнього України впродовж 2011-2014 рр. показав негативну

динаміку. Впевненість в Україні зросла тільки в 2014 році. Сьогодні знову в цьому питанні з'явилися негативні тенденції. Студенти зневірилися у «світлому майбутньому» своєї

країни, а позитивні зміни в нашій державі можливі, на їхню думку, лише за умови вступу України до ЄС (Табл. 1).

Таблиця 1

Зміни поглядів студентів щодо прогнозування кращого майбутнього України

Погляди щодо майбутнього України	Роки			
	2011	2013	2014	2017
Не вірять у майбутнє України	17%	59%	1%	33%
Вірять у майбутнє України	56%	38%	94%	67%
Майбутнє України залежить від президента й парламенту	-	73%	36%	64%
Майбутнє України залежить від власної активності, громадянської позиції населення	-	7%	58%	31%

Молодь зневірилася у позитивних змінах після Революції Гідності. За результатами нашого анкетування видно, що 33% опитуваних навіть не сподіваються на розвиток своєї країни. Вони впевнені, що Україна не здатна відродитись як розвинена демократична держава, і змінити щось в цій країні навряд чи вийде. Але, незважаючи на це, більшість студентів першого курсу (67%) переконані, що Україна через 20 років все ж таки буде розвинутою державою і, навіть, увійде до ЄС. Результати анкетування також показали, що більшість опитуваних впевнені в залежності рівня життя в Україні від президента та парламенту, і лише третя частина учасників притримуються думки, що тільки громадська активність та патріотизм населення відіграє найголовнішу роль у розвитку та процвітанні держави.

Звісно ж, влада, яка представляє державу, сильно впливає на її розвиток, але потрібно пам'ятати, що від нашого вибору залежить майбутнє

нашої країни. Сьогоднішній світ повинен будуватися на активній участі людей у громадському та політичному житті.

Таким чином, сьогодні український патріотизм йде на спад. Це зумовлено тим, що Україна переживає непростий період, і, тільки об'єднавши зусилля, ми зможемо пережити цей скрутний час. Сучасна молодь націлена на те, щоб матеріально забезпечити своє життя, але мізерні зарплати та високі ціни змушують замислитися про заробітки за кордоном або, навіть, про переїзд в іншу країну. Відтак, наша держава втрачає цінний, креативний та працездатний людський ресурс. Звісно ж, більшість опитуваних студентів вірять у процвітання нашої країни, але однієї віри замало. Потрібно докладати багато зусиль для подальшого розвитку країни, щоб Україна на тлі інших європейських держав була конкурентоспроможною та мала торгівельні зв'язки з розвиненими європейськими країнами.

Література

1. Творун С. О. Трансформація соціальної активності та патріотичних настроїв студентів ВННІЕ ТНЕУ / С. О. Творун // Конкурентоспроможність національної економіки та освіти: пошук ефективних рішень: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. з міжн. уч., м. Вінниця, 15 квітня 2015 р.: у 3-х т. – Т. 1 / редкол. ВННІЕ ТНЕУ. – Тернопіль: Крок, 2015. – С. 168-171.

УДК 81'25

ВИКОРИСТАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЯХ

Мовчанюк Д. – ст. гр. ПРвн-31

Науковий керівник – к.т.н., доцент Козловський А.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

На сучасному етапі найбільш прогресуючою галуззю є інформаційні технології, що охопили усі сфери суспільної діяльності. Оскільки значна частина активності, ведення документації, банківські операції, освітня база даних, тощо, залежить від комп'ютерних технологій та є програмованими, важливою є їх доступність для широкого загалу користувачів. Переклад сайтів є запорукою їх популярності та дієвості. Основна складність перекладу текстів комп'ютерної галузі, а саме переклад термінологічних одиниць, полягає у розкритті та передачі засобами української мови іншомовних реалій. Обов'язкова умова повноцінного перекладу будь-якого

спеціального тексту, особливо комп'ютерного, – це повне розуміння його перекладачем. Дослівний переклад термінів, без проникнення у їх сутність, без знання самих явищ, процесів та механізмів, про які йдеться в оригіналі, може призвести до грубих помилок у перекладі.

Основними способами відтворення латинською мовою комп'ютерної термінології є:

- транскодування;
- калькування;
- описовий переклад;
- еквівалентний переклад.